

[Økonomiministeren.]

samarbejdsudvalg har således, i modsætning til hvad der har været tilfældet ved Romtraktatens udarbejdelse, søgt at udarbejde konkrete løsninger på alle foreliggende problemer; endvidere har man tilstræbt på forhånd at fastlægge alle vigtigere forpligtelser, som påhviler de fire lande inden for det foreslåede samarbejde. Jeg ser det som noget meget værdifuldt ved den nordiske plan, at den som følge af sin detaljerede karakter giver mulighed for at overskue de umiddelbare konsekvenser af dens gennemførelse.

Det nordiske samarbejdsudvalgs beretning vil være kendt af tingets medlemmer, og jeg skal derfor her indskrænke mig til at nævne planens hovedlinjer og trække nogle punkter frem, som efter min opfattelse påkalder særlig opmærksomhed ud fra danske synspunkter. Samarbejdsudvalgets forslag er bygget op omkring en plan for et fælles marked omfattende ca. 80 pct. af den nordiske samhandel. Det fælles marked får form af en toldunion med umiddelbar indførelse af fælles todsatser udadtil og fjernelse af alle handelsskranker indadtil. For produktionsområder, hvor den hermed tilsigtede ændring i konkurrencevilkårene antages at ville frembyde alvorlige omstillingsproblemer, er dog stillet forslag om overgangsordninger på i almindelighed 5, i enkelte tilfælde 10 år. For at sikre ensartede og rimelige konkurrencebetingelser i det fælles marked er endvidere forudsat et nærmere samarbejde om kontrol med konkurrencebegrænsninger og monopoler samt en tilpasning i interne afgifter og subsidier, så der ikke gennem disse sker en forskelsbehandling inden for de udvalgte vareområder.

Formålet med dannelsen af et fælles nordisk marked er at muliggøre en udvidet specialisering og arbejdsdeling inden for Nordens erhvervsliv. De øvrige samarbejdsforslag, som indeholdes i beretningen, er motiveret af ønsket om, at de gunstige virkninger af et fælles marked hurtigt og i

videst muligt omfang får lov til at gøre sig gældende. Der er fremsat forslag vedrørende et direkte produktions-samarbejde på enkelte vigtigere vareområder samt et finansielt samarbejde. Et vigtigt led heri er oprettelse af en nordisk investeringsbank, hvortil Sverige er hovedbidragyder med et beløb på omkring 500 mill. svenske kr., og hvis udlånskapital i væsentlig grad er tænkt tilvejebragt uden for Nordens grænser. Endvidere er foreslået et samarbejde om forskning og uddannelse især på felter, der har direkte betydning for erhvervslivet.

Et fælles marked suppleret med et samarbejde på de tre her nævnte områder vil styrke de nordiske industriers internationale konkurrenceevne. Med det formål at fremme udnyttelsen af de herved skabte fordele har samarbejdsudvalget påpeget betydningen af et øget samvirke mellem de nordiske lande i handelspolitiske spørgsmål såvel på det bilaterale plan til styrkelse af handelsforbindelserne med andre lande som i internationale økonomiske samarbejdsorganisationer.

Gennemførelse af udvalgets forslag indebærer ikke forpligtelser for de nordiske lande til på andre områder af den økonomiske politik end de her nævnte at tilstræbe en samordning. Til at forestå den videre udbygning af det økonomiske samarbejde har samarbejdsudvalget foreslået permanente fælles organer etableret. Det er i overensstemmelse med et ledende princip i de hidtidige nordiske økonomiske samarbejdsbestræbelser, at udvalget har ment, at alle beslutninger i det forudsete nordiske ministerråd bør hvile på enighed mellem dets fire medlemmer.

Som bekendt omfatter samarbejdsudvalgets fællesmarkedsplan ikke alle industrivarer, og hele landbrugs- og fiskesektoren er foreløbig holdt udenfor. Udvalget af vareområder er sket i overensstemmelse med de i protokollen fra det nordiske ministermøde på Harpsund i oktober 1954 angivne retningslinjer, og opmærksomheden har særlig været rettet mod produktions-